

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 22 października 2019 r.

DIH-4.709.12.2019. TN

DECYZJA DIH-IV-10/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668) art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania, wniesionego przez Pana ... , radcę prawnego reprezentującego Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, z dnia 19 sierpnia 2019 r. od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr ZKŻ.8361.140.2018 z dnia 16 lipca 2019 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 28 888 zł (dwadzieścia osiem tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem PLN) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”, z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 7 sierpnia 2019 r. do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwanego dalej „Zachodniopomorskim WIIH” wpłynęło odwołanie z dnia 1 sierpnia 2019 r., które zostało wniesione przez Pana .... radcę prawnego reprezentującego Jeronimo Martins Polska S.A., od decyzji Zachodniopomorskiego WIIH nr ZKŻ.8361.140.2018 z dnia 16 lipca 2019 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 28 888 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów.

Decyzja Zachodniopomorskiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 19 lipca 2019 r., natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 2 sierpnia 2019 r.

Pismem z dnia 13 sierpnia 2019 r. Zachodniopomorski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach 2, 7 i 13 sierpnia 2018 r. przez inspektorów Zachodniopomorskiego WIIH w sklepie „Biedronka” nr 2025, mieszczącym się przy ul. Poprzecznej 1, w Koszalinie należącym do Jeronimo Martins Polska S.A., sprawdzono przestrzeganie przepisów dotyczących oznakowania wyrobów cukierniczych i czekoladowych, przestrzeganie dat minimalnej trwałości i terminów przydatności do spożycia artykułów żywnościowych, przestrzeganie procedur w zakresie bezpieczeństwa żywności, sprawdzono oznakowanie produktów niektórych grup i rodzajów artykułów rolno - spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, sprawdzono warunki przechowywania wyrobów cukierniczych i czekoladowych, sprawdzono przestrzeganie przepisów odnośnie przechowywania i udostępniania na żądanie właściwych Organów orzeczeń lekarskich wydanych osobom bezpośrednio stykającym się z żywnością, sprawdzono prawidłowość masy jednostkowej jednego z produktów cukierniczych dokonując przeważenia. W powyższym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości. Inspektorzy Zachodniopomorskiego WIIH stwierdzili nieprawidłowości tylko w zakresie odnoszącym się do przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Zakres i przedmiot przeprowadzonej kontroli był zgodny z zakresem przedmiotowym kontroli wskazanym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr ZKŻ/U-175/2018 z dnia 2 sierpnia 2018 r., w którym między innymi wskazano kontrolę prawidłowości uwidaczniania cen towarów. W zakresie przedmiotowym odnoszącym się do prawidłowości uwidaczniania cen towarów poddano sprawdzeniu 45 rodzajów towarów stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając, iż przy 20 rodzajach towarów pakowanych nie uwidoczniono ich cen. Ponadto stwierdzono, że przy 20 ww. rodzajach towarów pakowanych spośród sprawdzonych, na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego brak było uwidocznienia cen jednostkowych tych towarów. W związku z powyższym, stwierdzono w toku kontroli, że stan faktyczny polegający na braku uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Ustalono, że przy pozostałych badanych towarach w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów uwidocznione były ceny oraz ceny jednostkowe tych towarów. Podczas kontroli stwierdzono, że wyżej opisane nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen zostały usunięte, ponieważ przy towarach uwidoczniono na wywieszkach brakujące ceny i ceny jednostkowe.

Zachodniopomorski WIIH zawiadomieniem o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 18 marca 2019 r. zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zachodniopomorski WIIH decyzją nr ZKŻ.8361.140.2018 z dnia 18 kwietnia 2019 r. nałożył na przedsiębiorcę na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach karę pieniężną w wysokości 40 000 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów.

Od decyzji I instancji odwołanie złożył pełnomocnik Strony pismem z dnia 6 maja 2019 r.

Prezes Urzędu decyzją nr DIH-IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r. na podstawie art. 138 § 2 KPA uchylił decyzję I instancji w całości oraz przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia Organowi I instancji. W uzasadnieniu Prezes Urzędu stwierdził, iż Organ I instancji wymierzył Stronie karę niewspółmiernie wysoką w stosunku do stwierdzonego naruszenia.

Decyzją nr ZKŻ.8361.140.2018 z dnia 16 lipca 2019 r. Zachodniopomorski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężnej w wysokości 28 888 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 w sprawie uwidaczniania cen. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2019 r. odwołanie od w/w decyzji wniósł pełnomocnik Strony.

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

W toku kontroli inspektorzy sprawdzili m.in. prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych poddając ocenie 45 rodzajów towarów stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając iż przy 20 rodzajach towarów pakowanych w żaden sposób nie uwidoczniono ich cen. Ponadto stwierdzono, że przy 20 ww. rodzajach towarów pakowanych spośród sprawdzonych, na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego brak było uwidocznienia cen jednostkowych tych towarów. W związku z powyższym, stwierdzono w toku kontroli, że stan faktyczny polegający na braku uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Wskazane wyżej nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli nr ZKŻ.8361.140.2018 oraz w załącznikach do Protokołu kontroli. Szczegółowy wykaz naruszeń został wykazany w załączniku do protokołu kontroli.

Zgodnie z wymogiem określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów.

Stopień naruszenia obowiązków – został określony jako bardzo poważny, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych co spowodowało zaistnienie wątpliwości, co do możliwości porównania cen towarów przez konsumentów. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Poważny stopień naruszenia odnosi się do uchybień, do których należą przede wszystkim brak informacji o cenach towarów (usług) w odniesieniu do znacznej części towarów.

Nie uwidaczniając cen Strona pozbawiła konsumentów możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującemu dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Same uwidocznione przy towarach ceny - jakkolwiek w przedmiotowej sprawie przy części towarów stwierdzono ich całkowity brak — bez uwidocznienia cen jednostkowych tych towarów, nie zapewniają jednoznacznej oraz niebudzącej wątpliwości informacji o wysokości tych cen. Brak cen i cen jednostkowych dotyczył 20 rodzajów towarów pakowanych przeznaczonych do sprzedaży według objętości lub masy i podlegających wymogowi uwidocznienia takich cen, z łącznej ilości 45 rodzajów towarów zbadanych w toku kontroli.

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego bardzo poważnie naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyniki dotychczas przeprowadzonych kontroli Strony w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Strona funkcjonuje na rynku od 2004 r. i była niejednokrotnie kontrolowana, zatem powinna wykazać się znajomością obowiązujących przepisów dotyczących prawidłowego uwidaczniania cen i cen jednostkowych, istotnych z punktu widzenia ochrony praw i interesów konsumentów.

Strona nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ustawy ośmiokrotnie licząc od dnia pierwszego stwierdzenia nieprawidłowości (to jest od kontroli przeprowadzonej w dniach

23 - 27 listopada 2017 r.), a więc nie tylko wypełniła swym zachowaniem minimalny warunek co do ilości naruszeń obowiązków skutkujący możliwością wymierzenia kary w podwyższonej wysokości, ale go przekroczyła. Skumulowanie takiej ilości stwierdzonych naruszeń obowiązków świadczy o tym, że Strona istotnie naruszyła i ograniczyła podstawowe uprawnienie konsumentów, to jest prawo do informacji o cenach towarów.

Przedsiębiorca był wcześniej objęty kontrolami Organu w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach, co skutkowało tym, że w stosunku do przedsiębiorcy wydane zostały przez Organ decyzje nakładające kary pieniężne tytułem niewykonania tych obowiązków. W ustawowym okresie branym pod uwagę dla zastosowania w sprawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach jako podstawy dla nałożenia sankcji administracyjnej do czasu kontroli będącej przedmiotem niniejszego postępowania, Organ stwierdził siedmiokrotne niewykonanie przez Stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach Zachodniopomorski WIIH wydał decyzje nakładające na Stronę kary pieniężne, tj.: w dniu 20 lutego 2019 r. decyzja nr WKŻ.8361.198.2017 nakładająca karę 4 400 złotych, w dniu 21 lutego 2019 r. decyzja nr ZKŻ.8361.213.2017 nakładająca karę 8 400 złotych, w dniu 22 lutego 2018 r. decyzja nr WKŻ.8361.8.2018 nakładająca karę 14 400 złotych, w dniu 25 lutego 2019 r. decyzja nr WKŻ.8361.44.2018 nakładająca karę 17 600 złotych, w dniu 26 lutego 2019 r. decyzja nr WKŻ.8361.40.2018 nakładająca karę 17 800 złotych, w dniu 27 lutego 2019 r. decyzja nr WKŻ.8361.62.2018 nakładająca karę 5 600 zł oraz w dniu 1 marca 2019 r. decyzja nr WPN.8361.102.2018 nakładająca karę 5 400 zł.

W ocenie Prezesa Urzędu, Strona nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów i nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa.

Niniejszy przypadek naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach jest ósmym przypadkiem w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Przebieg dotychczasowej działalności Strony stanowi okoliczność zaostrzającą wymiar kary.

Wielkość obrotu i przychodu – Biorąc pod uwagę trzeci czynnik wpływający na wymiar kary pieniężnej, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, Zachodniopomorski WIIH na podstawie posiadanej informacji o wielkości obrotów i przychodu uznał, że Strona wykracza poza kategorie przedsiębiorców przewidziane w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), tj. mikro-przedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców i należy do kategorii pozostałych przedsiębiorców. W związku z powyższym Organ wziął pod uwagę okoliczność, że udział Strony w obrocie rynkowym jest jednym z największych a wysokość kary w stosunku do obrotu stanowi ułamkową część procenta.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r., str. 27) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna,

to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 28 888 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji pełnomocnik Strony zaskarżył w całości decyzję Organu I instancji oraz zarzucił decyzji naruszenie przepisów prawa mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie, a mianowicie

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji pełnomocnik Strony podniósł, co następuje:

- I. Zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie przez Organ I instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej
- II. Zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez przyjęcie, że niewykonanie przez Stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 wskazanej ustawy, uzasadnia nałożenie na Stronę kary w wysokości 28.888 złotych
- III. Zarzut naruszenia art. 138 § 2 KPA poprzez nieuwzględnienie przez Organ I instancji okoliczności, które należało wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu niniejszej sprawy, a wskazanych w decyzji Prezesa Urzędu nr DIH-IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r.
- IV. Zarzut naruszenia art. 77 KPA poprzez nieustalenie istotnych okoliczności mających znaczenie przy wysokości wymierzonej przez Organ I kary pieniężnej
- V. Wnioski Strony
Pełnomocnik Strony wniósł zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ I instancji, a w przypadku stwierdzenia przez Organ II instancji braku podstaw do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, wniósł o wymierzenie kary z uwzględnieniem okoliczności wskazanych w decyzji Prezesa Urzędu nr DIH-IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r., w szczególności wskazanej tam uzasadnionej wysokości kary w kwocie 8.400 zł.

Ad. I i III

Zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach oraz naruszenia art. 138 § 2 KPA

Strona zarzuciła naruszenie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie przez Organ I instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej. Ponadto Strona podniosła zarzut naruszenia art. 138 § 2 KPA poprzez nieuwzględnienie przez Organ I instancji okoliczności, które należało wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu niniejszej sprawy, a wskazanych w decyzji Prezesa Urzędu nr DIH-IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r.

Strona w swoim odwołaniu podniosła, iż orzeczenie to jest już drugą decyzją w zakresie tych samych naruszeń obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych w sklepie Biedronka w Koszalinie przy ul. Poprzecznej 1. Poprzednia decyzja dotycząca tego samego przedmiotu, wymierzająca maksymalną ustawową karę 40.000 zł, została wydana przez Organ w dniu 18 kwietnia 2019 r. (pod taką samą sygnaturą ZKŻ.8361.140.2018). Podstawą uchylecia w/w pierwszej decyzji Organu I instancji było stwierdzenie przez Prezesa Urzędu iż Organ I instancji wymierzył karę niewspółmiernie wysoką w stosunku do stwierdzonego naruszenia.

Ponadto Strona wskazała, iż kwestionuje wysokość nałożonej kary – 28 888 zł zarzucając jej bezpodstawność i dowolność wykraczającą poza uznanie administracyjne. Strona przeanalizowała wszystkie poprzedzające decyzje wskazane w decyzji Organu I instancji wskazujące na ośmiokrotne naruszenie art. 4 ustawy o informowaniu o cenach i stanowiące podstawę do zaostrenia sankcji administracyjnej w postaci kary wymierzonej w wysokości do 40 000 zł na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. W ocenie Strony, miarkowanie kary pieniężnej we wskazanych przypadkach miało charakter dowolny.

Strona powołała się na decyzję Zachodniopomorskiego WIIH nr ZKŻ.8361.213.2017 z dnia 21 lutego 2019 r. nakładającą karę pieniężną w wysokości 8 400 zł odnoszącą się do stwierdzonych podczas kontroli w dniach 18 i 28 grudnia 2017 r. braku uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Podczas kontroli sprawdzono 48 partii towarów oferowanych do sprzedaży stwierdzając, iż przy 20 rodzajach towarów, co stanowiło 41% wszystkich skontrolowanych towarów, w żaden sposób nie uwidoczniono cen. W ocenie Strony, wymierzona zaskarżoną decyzją kara powinna być zbliżona do kary nałożonej decyzją Zachodniopomorskiego WIIH nr ZKŻ.8361.213.2017 z dnia 21 lutego 2019 r., zwana dalej „decyzją referencyjną” i powinna być nałożona w wysokości 8 400 zł za podobne naruszenie.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes Urzędu informuje co następuje:

Prezes Urzędu nie zgadza się ze stanowiskiem Strony, iż jest to druga decyzja odnosząca się do naruszeń stwierdzonych w tym samym sklepie Biedronka w Koszalinie przy ul. Poprzecznej 1. Zaskarżona decyzja odnosi się do tych samych naruszeń stwierdzonych podczas kontroli przeprowadzonej w dniach 2, 7 i 13 sierpnia 2018 r. przez inspektorów Zachodniopomorskiego WIIH w sklepie „Biedronka” nr 2025, mieszczącym się przy ul. Poprzecznej 1, w Koszalinie. Występuje w tym zakresie tożsamość sprawy. Zaskarżona decyzja nie jest drugą decyzją odnoszącą się do tego samego sklepu, tylko jest aktualną decyzją funkcjonującą w obrocie prawnym, odnoszącą się do tej samej kontroli stwierdzającej nieprawidłowości w tym konkretnym sklepie. Wyeliminowana z obrotu prawnego decyzja nakładała na przedsiębiorcę karę w wysokości 40 000 zł, podczas gdy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego po ponownym rozpatrzeniu sprawy, zaskarżoną decyzją nałożono na przedsiębiorcę karę w wysokości 28 888 zł, czyli że kara jest niższa o 27, 78 %. Powyższe zmniejszenie wymierzonej kary realizowało cele określone w decyzji Prezesa Urzędu nr DIH –IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r., wydanej na podstawie art. 138 ust. 2 KPA odnoszące się do uwzględnienia proporcjonalności w zakresie wymiaru kary.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż miarkowanie kary w wymienionych decyzjach w zaskarżonej decyzji miało charakter dowolny, Prezes Urzędu wskazuje, iż analiza poszczególnych przypadków nie stanowi przedmiotu niniejszego postępowania. Przedmiotem niniejszego postępowania jest zaskarżona decyzja oraz miarkowanie kary w zaskarżonej decyzji. Istotne jest natomiast samo stwierdzenie naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz ilość stwierdzonych naruszeń, które wskazują na istnienie deliktu administracyjnego kwalifikowanego zagrożonego wyższą sankcją administracyjną.

Odnosząc się natomiast do decyzji Zachodniopomorskiego WIIH nr ZKŻ.8361.213.2017 z dnia 21 lutego 2019 r. nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 8 400 zł, należy podkreślić, iż faktycznie decyzja ta została przywołana w decyzji Prezesa Urzędu nr DIH –IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r. wydanej na podstawie art. 138 ust. 2 KPA jako decyzja o charakterze referencyjnym, gdzie stopień naruszonego dobra był zbliżony.

Niemniej jednak zauważyć należy, że do dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie należy stopień naruszonego dobra, tylko stopień naruszenia obowiązków.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach:

„Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów”.

Te wszystkie dyrektywy wymiaru kary zostały uwzględnione i szeroko omówione w zaskarżonej decyzji. Odnośnie stopnia naruszenia obowiązków, zakres naruszenia w stosunku do ilości skontrolowanych towarów jest zatem wysoki, przekracza 40 %. Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego poważnie naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych. Nie można zatem uznać za okoliczność łagodzącą prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, który zaprasza klientów do swoich sklepów gdzie prowadzona jest sprzedaż detaliczna i część towarów (40% objętych kontrolą produktów w tym zakresie) nie jest oznaczona cenami lub cenami jednostkowymi. Powyższe jest okolicznością obciążającą.

Przedmiotowe postępowanie toczy się w innych warunkach i okolicznościach i całościowa ocena działań przedsiębiorcy jest niekorzystna dla Strony. Z uwagi na odniesienie do decyzji Zachodniopomorskiego WIIH nr ZKŻ.8361.213.2017 z dnia 21 lutego 2019 r., po ponownym rozpatrzeniu sprawy, karę zmniejszono o 27, 78 %. Nie ulega wątpliwości, że okoliczności w postaci niskiego wymiaru kary za podobne naruszenie we wskazanej decyzji referencyjnej zostały uwzględnione przy aktualnym wymiarze kary poprzez obniżenie wysokości kary o ponad ¼ wysokości kary. Obniżenie o ponad ¼ wysokości kary nie może pozostać niezauważone przez Stronę, ponieważ dotyczy kwoty 11 112 zł, co dla przeciętnego przedsiębiorcy w Polsce ma duże znaczenie. W ocenie Prezesa Urzędu, dalsze negocjowanie wysokości kary nie może mieć w tym przypadku miejsca, ponieważ to Organ jest uprawniony do ustalania wysokości kary a nie przedsiębiorca. Tym samym, zarzut dowolności przy miarkowaniu kary nie może zostać uwzględniony.

Prezes Urzędu w aktualnym stanie faktycznym nie widzi podstaw do dalszego obniżenia wysokości kary. Dyrektywy wymiaru kary zostały uwzględnione w decyzji I instancji.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia przez Organ I instancji art. 138 § 2 KPA, to powyższe nie ma zastosowania w tej sprawie, ponieważ zaskarżona decyzja nie została wydana na podstawie art. 138 § 2 KPA. Zaskarżona decyzja została wydana po ponownym rozpatrzeniu rozprawy na podstawie art. 104 KPA.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie przez Organ I instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej oraz zarzut naruszenia art. 138 § 2 KPA są oczywiście bezzasadne.

Ad. II i IV

Zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i zarzut naruszenia art. 77 KPA

Strona podnosi zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez przyjęcie, że niewykonanie przez Stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 wskazanej ustawy, uzasadnia nałożenie na Stronę kary w wysokości 28.888 złotych oraz zarzut naruszenia art. 77 KPA poprzez nieustalenie istotnych okoliczności mających znaczenie przy wysokości kary pieniężnej wymierzonej przez Organ I instancji.

W ocenie Strony, Organ w przypadku skarżonej decyzji w ogóle nie rozpatrywał wagi i szkodliwości danego przewinienia rozumianego jako stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, a po prostu wymierzył bardzo wysoką karę, biorąc tylko pod uwagę okoliczność, że kolejna kontrola formalnie wykazała nieprawidłowości w zakresie cen. W ocenie Strony, Organ w sposób nieprawidłowy uwzględnił przesłankę proporcjonalności zawartą w odpowiednich regulacjach normujących wysokość kar. Strona wskazała na dysproporcję, porównując karę wymierzoną zaskarżoną decyzją z karami wcześniejszymi. Kary wcześniejsze, pomimo że również zostały wymierzone w warunkach recydywy, i to za naruszenia o znacznie większym stopniu niż naruszenie przedmiotowe, są o wiele niższe niż kara wymierzona zaskarżoną decyzją. Strona zarzuca brak zastosowania przesłanek wskazanych we właściwych regulacjach. W ocenie Strony, przedmiotowej sprawie o proporcjonalności kary można by mówić wówczas, gdyby wymierzona kara była zbliżona do kary w wysokości 8.400 zł wymierzonej decyzją z dnia 21 lutego 2019 r. gdzie stopień naruszonego dobra był zbliżony.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes Urzędu informuje co następuje:

W swoim wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II OSK 2908/18 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł:

„O naruszeniu przez Organy norm zawartych w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 KPA można mówić jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy Organ nie ustala faktów, czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy, czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa.”

Materiał dowodowy przez Organ pierwszej instancji został zebrany i rozpatrzony w sposób wyczerpujący, a fakty mające znaczenie dla załatwienia sprawy i zastosowania określonej normy prawa zostały w sposób prawidłowy ustalone.

Zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Odnosząc się do zarzutu nieproporcjonalności kary, to z reguły w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej proporcjonalność kar odnosi się do wielkości obrotu przedsiębiorcy a nie do wielkości naruszenia. Należy zwrócić uwagę, że nie bez przypadku w ustawie o informowaniu o cenach znajduje się dyrektywa wymiaru kary w postaci wysokości obrotu przedsiębiorcy. Proporcjonalność kary administracyjnej jest mierzona w stosunku do rozmiaru przedsiębiorstwa, określonego na podstawie osiągniętego przez nie całkowitego obrotu (patrz: pkt 192 uzasadnienia do wyroku TSUE z dnia 26 stycznia 2017 r w sprawie C-625/13 P).

W ocenie Prezesa Urzędu, Strona nie rozróżnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, czyli w prawie krajowym, od funkcji kary, którą zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE kara wymierzona na podstawie prawa krajowego ma obowiązek spełnić. Do dyrektyw wymiaru kary należą: stopień naruszenia obowiązków dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, wielkość jego obrotów i przychodów. I te dyrektywy są uwzględnione przy miarkowaniu kary w zaskarżonej decyzji. Zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów

o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Art. 8 dyrektywy 98/6/WE jest adresowany do państw członkowskich, które mają obowiązek stosować takie środki, aby kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Nie ulega wątpliwości, że w tym konkretnym przypadku doszło do naruszenia obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów. W związku z powyższym, kara powinna spełniać swoją funkcję i powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Argumentacja Strony o braku proporcjonalności kary nie może zostać uwzględniona, ponieważ z żadnych przepisów prawa nie wynika, że proporcjonalność kary powinna być uzależniona od poziomu naruszenia. W opinii Strony poziom naruszenia to jest pojęcie, gdzie maksymalne naruszenie wynosi 100%, czyli, że w przypadku ustawy o informowaniu o cenach chodzi o sytuację, gdzie występuje 100% brak cen w sklepie. Taka sytuacja nigdy nie została zidentyfikowana przez Organy Inspekcji Handlowej. Natomiast dyrektywą wymiaru kary jest stopień naruszenia obowiązków. W zależności od ustalenia progów, stopień naruszenia obowiązków może być wysoki lub niski. Wydaje się, że identyfikacja nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen odnosząca się do 40 % skontrolowanego asortymentu może być kwalifikowana jako wysoki stopień naruszenia obowiązków.

W art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach jest mowa o stopniu naruszenia obowiązku i powyższa kwestia była analizowana w decyzji I instancji. Ponadto orzecznictwo unijne wskazuje na powiązanie pojęcia proporcjonalności kary z obrotem przedsiębiorcy. W tym konkretnym przypadku, ma miejsce sytuacja, że obrót przedsiębiorcy jest bardzo wysoki i kary nie spełniają swojej funkcji prewencyjnej, ponieważ przy bardzo wysokim obrocie, ich dotkliwość dla przedsiębiorcy jest znikoma. Dlatego też, dochodzi do zaburzenia poszczególnych funkcji kary, które mają charakter kumulatywny. W sytuacji, w której kara pieniężna za naruszenie obowiązku nie jest faktycznie proporcjonalna do obrotu, może dojść do zaburzenia poszczególnych funkcji kary na korzyść funkcji prewencyjnej. Ustawa o informowaniu o cenach nie rozróżnia przedsiębiorców na tych prowadzących działalność gospodarczą indywidualnie i na tych działających w sieci, gdzie obroty są bardzo wysokie i nawet najwyższy wymiar kary nie odstrasza przedsiębiorcy od dalszego naruszania prawa.

Prezes Urzędu ponownie zwraca uwagę, że cykliczność, notoryjność naruszania obowiązku informowania o cenach skutkuje przełożeniem funkcji kary na prewencję poprzez wymierzanie kary zbliżonej do górnego wymiaru kary. Z taką sankcją musi liczyć przedsiębiorca, chyba że podejmie działania polegające na odstąpieniu od cyklicznych i powtarzających się naruszeń prawa.

W aktualnym stanie faktycznym, Prezes Urzędu informuje, że nie ma podstaw do zastosowania kary w wysokości 8.400 zł wymierzonej decyzją z dnia 21 lutego 2019 r., gdzie stopień naruszonego dobra był zbliżony, ponieważ stopień naruszenia dobra nie stanowi dyrektywy wymiaru kary w ustawie o informowaniu o cenach, a funkcja prewencyjna uprzednich kar za cykliczne i notoryjne naruszenia norm nie została spełniona.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzuty naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach jak i zarzut naruszenia art. 77 KPA są oczywiście bezzasadne.

Ad. V Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł zgodnie z art. 138 § 2 KPA o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ I instancji, a w przypadku stwierdzenia przez Organ II instancji braku podstaw do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, wniósł o wymierzenie kary z uwzględnieniem okoliczności wskazanych w decyzji

Prezesa Urzędu nr DIH-IV-1/2019 z dnia 13 czerwca 2019 r., w szczególności wskazanej tam uzasadnionej wysokości kary w kwocie 8.400 zł.

Prezes Urzędu stwierdza, że nie znajduje podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ I instancji w trybie art. 138 § 2 KPA. Ponadto, Prezes Urzędu nie znajduje podstaw do wymierzenia kary w wysokości 8.400 zł. Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że wnioski Strony nie zasługują na uwzględnienie.

Organ I instancji ocenił również przesłanki do umorzenia postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu określone w art. 189f KPA stwierdzając, że nie znajdują one zastosowania w sprawie.

Zgodnie z art. 189f § 1 KPA Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie Strony było ewidentne. Konsumentom pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. Kupujący postawieni w takiej sytuacji mogą zrezygnować z zakupów z powodu braku rzetelnej informacji o cenach. Tym samym, w ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania Strony, która narusza obowiązek administracyjnoprawny jest niekorzystna dla Strony.

Natomiast przesłanka zaprzestania naruszenia prawa nie może być identyfikowana z usunięciem w trakcie kontroli nieprawidłowości. Samo usunięcie nieprawidłowości w trakcie kontroli nie skutkuje możliwością zastosowania w stosunku do Strony instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Jednocześnie Organ I instancji rozpatrzył również drugą przesłankę warunkującą odstąpienie od nałożenia kary, tj. uprzednie prawomocne ukaranie za to samo zachowanie przez inny organ administracji publicznej i spełnienie przez to celów kary administracyjnej. W tym zakresie Organ I instancji uznał, że nie posiada wiedzy, czy na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Organ I instancji uznał, że nawet jeśli takie zdarzenia miały miejsce poza obszarem właściwości miejscowej Zachodniopomorskiego WIIH (na terenie kraju funkcjonuje oprócz tutejszego 15 organów Inspekcji Handlowej, a strona wykonuje działalność gospodarczą w zakresie detalicznej sprzedaży towarów w znacznie rozbudowanej sieci placówek), to okoliczność ta nie spełniła swojego celu wobec strony i nie doprowadziła do wyeliminowania naruszeń obowiązującego w tym zakresie prawa, a więc nie spełniła swej funkcji prewencyjnej. Na podstawie wiedzy Prezesa Urzędu posiadanej z urzędu, nie jest możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie tego przepisu, ponieważ uprzednie kary nakładane przez Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie spełniają celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. A wręcz przeciwnie, kary pieniężne nakładane

na przedsiębiorcę dotychczasowo przez Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej na terenie Polski nie spełniały swojej funkcji prewencyjnej i nie odstraszały przedsiębiorcy od dalszego naruszania prawa, co stanowi okoliczność obciążającą a nie łagodzącą.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu stwierdza, że nie zostały spełnione przez Stronę przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie art. 189f § 1 pkt 2 KPA.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 KPA Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez Organ drugiej instancji oceny, że decyzja Organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez Organ drugiej instancji. Prezes Urzędu przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez Organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Zachodniopomorski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Kostrzynie, karę pieniężną w wysokości 28 888 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów

Tym samym, decyzja Zachodniopomorskiego WIIH nr ZKŻ.8361.140.2018 z dnia 16 lipca 2019 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departament Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

...

pełnomocnik

Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie

adres do doręczeń:

Centrum Dystrybucyjne w Koszalinie

ul. Strefowa 9

75-202 Koszalin

1. a/a

Do wiadomości:

Zachodniopomorski Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie